ربيکا

د ډيفني ډي موير ناول

ژباړه او خلاصه
صفيه حليم
مارچ ۲۰۱۱ م

بيګا شپه ما په خوب کی وليدل چې مينډرلې ته تللې ووم. ځان مې د دی د اوسپنې لوې دروازې سره ولاړ وليدو چې وربانده يو زنځير او قلف ځړيدل. دننه مې د دی لوې کور ودانۍ ليدې شوه چې کوټې يې تشې او د دود کش نه يې لوږې نه راوتلو. خو لکه چې په خوبونو کی کيږي، زه خپل ځان وينم چې په کور کی دننه ګرځم. هلته هر څه اوختي دي څکه ساتنه يې نه وه شوی.
مونږ به نور د مينډرلې زکر نه کوو او زه به د خپل خوب په اړه هم چا ته نه وايم څکه مينډرلې اوس زمونږ نه و، دا کور اوس پاتې نه دی. په دی کور کی د لومړي ځل راتلو نه يوه مياشت وړاندې، زه يوه غريبه امريکاې پيغله وم. سبق مې ويلې خو کار مې نه کوو. انځورونه مې جوړولې شول، خو دومره وس مې نه و چې ځان ته کار پيدا کړم. يوه شته منه سپين سرى چې ميرمن "وان هاپر" نوميده، د سيل لپاره اروپا ته روانه وه او هغې د سفر ملګری ته اړتيا لرله او د دې لپاره يې اعلان ورکړې و او ما خپل ځان ورته وپيژندلو او دی راته کار راکړو. بيا زه د هغې سره فرانسې ته ولاړم. د اروپا څو نور ځايونه مو وليدل.

Ketabton.com

هغه ورځ به ما نه هير نشي چې مونږ د "مونټي کارلو" په يو لوې هوټل کی ايسار و. دا هوټل د سمندر په غاړه و او پکی د اروپا شته من او خانان پاتې کيدل. ميرمن هاپر او زه چې د ډوډۍ خوراک له په لوې تالار کې کښيناستو نو هغې به نورو خلکوته کتل. کله نا کله به يې څوک وپيژندل نو روغبړ يا خبرى به يې وکړی. دا مې ليدل چې هغې د شته منو، نوابانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

او هم دغسې نورو لوړو خلکو ته ځان نږدې کوو. ما ته به احساس وشو چې که زه د هغې سره نه وې راغلې، نو ښايي، چا به راته کتلې هم نه.
مونږ د هوټل د ډوډۍ په خوړنځي کې غرمنۍ ته ناست و، چې ميرمن هاپر يو سړي سره روغبړ وکړو. ده ته يې د "ميکسيم ډا ونټر" نوم واخستو. هغه د ستړي مشي ځواب ډېر په ادب ورله ورکړو خو وې ويل چې دې يې نه پيژني.

ميرمن هاپر ورته وويل، " ته زما د وراره ملګرې يې" ښاغلي ميکسيم ورته سر ټيټ کړو، ډېر تشريفاتي چلن يې وکړو او ژر له هغه ځايه ولاړو. داسې ښکاريده چې دې د ميرمن هاپر سره خبرى نه غوښتې. ما ورته غرمه په خېر وويل خو ده سم ځواب رانکړو او ولاړو. ښاي ميرمن هاپر زما په وړاندى د خجالت احساس وکړو.

د ښاغلي ميکسيم شخصيت راته ډېر په زړه پورې ښکاره شو. داسې لکه چې د پينځلسمې پيړۍ د يو ښار اوسيدونکې و، يو داسې ښار چې چاپېره ترې لوې ديوال تاو و، لارې يې د تيږو وې ، لوړ ميناروته يې لرل . هلته اوسيدونکو څوکه دار بوټان او د وړۍ جرابې په پښو کول. د ده مخ جذاب او حساس و، پکې د پخوانۍ زمانې يو څه شباهت و. ما ته داسې ايسيدو لکه چې د ده انځور مې په يو نندارتون کې ليدلې و. دا چې کوم ځاې مې ليدلې و، رانه هير و. که ده د اوسنيو عصري جامو پر ځاې تور لباس اغوستې وې چې په غاړه او لستونيو يې جالۍ وې نو د لرغوني زمانې سړې ښکاريدو.

ما تر ډيره وخته د ده په اړه سوچ کوو. له ډوډۍ وروسته کله چې مونږ خپلو کوټو ته ولاړو نو شيبه وروسته يو چا دروازه وټکوله او يو کاغذ يې راکړو. په دى ليکلي و، " زه ډيره بخښنه غواړم چې نن غرمه درسره بى ادبه وم" په دى کاغذ د هيچا نوم نه و ليکلې، خو زه پوهه شوم چې دا چا رالېږلې و.

په بل سهار د هره ورځ په شان زه د ميرمن هاپر کوټې ته ولاړم نو دا ناروغه وه. څه وخت مې ورسره خبرې وکړې، د دى څو واړه کارونه مې ورته وکړل او تر غرمې ورسره وم. بيا د ډوډۍ لپاره چې خوړنځي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړم نو ښاغلي ډاونټرمې وليدو . راته يې بلنه راکړه چې دی موټر لري او د سمندر پر غاړه د کليو سيل ته که تلل غواړم نو دې به مې بوځي. زه اوزګاره وم نو د ده سره تلو ته مې ځان تيار کړو. موټر د وړو لارو او خامو سړکونو نه تير شو.
يو ځاې د موټر نه ښکته شو او په پښو مو د سمندر ننداره کوله. هلته يو ځاې ډير ښکلې راته ښکاره شو اود دمې لپاره ودريدم خو ښاغلې ډاونټر ډير ناارامه شو. ما ته يې وويل چې په دی ځاې کی هغه ښې خاطرې نه لرلې. داسی راته ايسېده چې کومه ناخواله يې هغه شيبه په زهن کی ليدله. ورته مې غږ وکړو نو وې کتل. يوه پيکه موسکا يې وکړه. زه ورنږدې شوم او په خبرو له هغه ځايه بيرته راغلو. ده رانه زما د ژوند په اړه پوښتنې کولې او ورته مې وويل چې زه د ميرمن هاپر له کبله د امريکه نه راوتلې ووم ، که نه دومره پيسې نه لرم.
کله چې زه د موټر نه کوزيدم نو شا ته په سيټ د شاعری يو کتاب مې وليدو. زما شاعري خوښيږي او ښاغلي ډاونټر دومره مهربانه و چې هغه کتاب يې راته راکړو. ما ډېر وويل چې له ولوستلو وروسته به بيرته درکړم خو ده ټينګار کوو چې هغه کتاب زما شو. په هغه شپه چې ما دا کتاب د ولوستلو لپاره راواخستو نو د دی په لومړی پاڼې ليکلي و، " د ربيکا له خوا ميکسيم ته ډالی کيږي " ما ته د ميرمن هاپر خبره را په زړه شوه چې د ښاغلي ډا ونټر ميرمنه ربيکا نوميده او اته مياشتې کيدې چې د کشتۍ د ډوبيدو په يوه پيښه کی مړه شوی وه.
څو ورځې وروسته ميرمن هاپر روغه شوه او زه د هغې سره د چاې ډوډۍ لپاره ښکته تلم. خو د ښاغلي ډا ونټر سره مې په پټه ليدل. ميرمن هاپر د دې نه نه خبريده. ما ورته پلمه وکړه چې زه د ټينس د لوبې درسونو ته ځم. ما د ده سره هره ورځ ليدل او ډېری خبری به مو کولې چې زيات به زما د ژوند په اړه وې. ما داسی انګيرله چې ښاغلې ډا ونټر د خپل ژوند په اړه څه د ويلو نه لري. ما به اوس هغه پخپل نوم "ميکسيم" بللو.
يوه ورځ مې ورته په ټوکو کی وويل چې هغه د زړه سوي له کبله ما د سيل ځايونو ته بياي. دی راته په قهر شو چې داسی نه وه. وې ويل. " زه دننه نه مړ يم او تا سره چې خبری کووم نو د خپل ژوندي کيدو احساس راته ووشي " له دی خبری وروسته هم ما د ده سره ليدل او زما ورسره مينه پيدا شوی وه. ميکسيم اولاد نه لرلو او د ده اباي کور مينډرلې په انګلستان

(c) ketabton.com: The Digital Library

کی و. اوس به مې کله کله خپل ځان د دی د پخوانۍ میرمنې ربیکا سره پرتله کوو.
یوه شپه میرمن هاپر راته نا ببره خبر راکړو چې دا بیرته نیویارک ته تلل غواړي او د بلې ورځې د بیړۍ لپاره یې دوه ټکټونه اخستي و. ما خپل شیان راټول کړل او په بل سهار د میکسیم کوټې ته ولاړم چې په مخه ښه ورسره وکړم. ده راته د سبا ناری بلنه راکړه او مونږ ځوړنځي ته ورغلو. هلته یې راته وویل، " ستا په وړاندی دوه لاری دي، یوه دا چې د میرمن وان هاپر سره امریکه ته ولاړه شې او بله دا چې ما سره مینډرلي ته راشې."
ما ورته وویل، " ستا مطلب دا دی چې ستا سکټره یا مرستیاله شم؟ ده لږ په قهر وویل، " نه...نه...بې عقلې، زه درسره واده کول غواړم" ما د حیرانتیا او د خوشالۍ نه ورته " هو " وویل اود میرمن هاپر سره د هغې په کوټه کی خبرو ته ورغلو. میکسیم ورته وویل چې دې له ما سره واده کول غواړي او متاسفانه چې هغه به امریکه ته په سفر کې یواځې وي. په ظاهره دا خوشاله شوه او مونږ دواړو ته یې امبارکي راکړه خو کله چې میکسیم له کوټې ووتلو نو راته یې وویل چې ما د خپلو معاملو په پټولو له دی سره جفا کړی وه. وسوسه یې زړه کې راواچوله چې د مینډرلې په شان کور سمبالول اسانه کار نه و او وې ویل" زما نظر دا دې چې ته یوه لویه اشتباه کوې او وروستو به پری پښیمانه یې" خو میرمن هاپر پخپله لاره ولاړه او زمونږ واده وشو. وریپسې څو اوونۍ مو د اطالیې په ښارونو کی په سېل تیرې کړی.
کله چې مونږ د انګلستان په لوېدیځ کی مینډرلي ته ورسیدو نو هر څه راته یوه افسانوي دنیا ښکاریده. دا کور لکه د یوې ماڼۍ په شان و او د دی اوسپنیزه دروازه دومره لویه وه چې د اس ګاډی پکی دننه ورتلې شو. د دی یوی غاړی ته سمندر او نورو ته یې ښکلي باغونه وچې رنګا رنګ ونې او بوټي یې لرل. د دی لوې دالانونه، ښکلې کوټې او په دیوالونو ځړیدلې پخوانې انځورونه چې ما یې پخوا تش تصور کولې شو اوس هر څه مې پخپلو سترګو لیدل.
د کور ټول ملازمان زمونږ هر کلي ته ولاړ و چې هر چا خپله دنده لرله او مشر یې "فرت" نومیدو. په هغه وخت زه د یوې پوخ عمر خدمت ګاری سره مخ شوم چې میرمن "ډېن ورز" نومیده. د هغې رنګ ژیړ او په

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګو کی هیڅ ډول تاثر نه و. په تور لباس کی راته ډېره مرموزه ښکاره شوه خو ما سره يې په ادب خبری کولې.
زه میکس دننه بوتلم او هلته دوو وړو سپو راته په ټوپونو او غپا هر کلې وويل. وړوکې سپې "جيسپر" نوميدو. په ده مې لاس ووهلو نو لکۍ يې راته وخوځوله. له هغې وروسته زه چې کله به په کوټه کی ناسته وم نو دی به راته په پښو کی کښېناتو او چې بهر په باغ کی مې سېل کوو نو رانه وړاندی به يې منډې وهلې.
په دی کور کی يو ښکلې کتابتون و چې کړکۍ يې د سمندر لوري ته خلاصیدې. مونږ چې هلته کښېناستو نو چاې يې راته راوړی او له څښلو وروسته میکسیم د خپلو ليکونو په پرانستواو ولوستو بوخت شو. زه د میرمن ډینور سره د خپل خوب کوټې ليدو ته ولاړم چې د کور په ختیځه برخه کی وه.
په دی برخه کی اوس اوس رنګ روغن شوی و، خو دا د سمندر لوري ته نه و. میرمن ډینور ډېر په ادب راته هر څه راښودل خو د دی په لهجه کی يو پټ نفرت مې احساسولې شو. زه هغه وخت ډېر ارامه شوم چې میکسیم بره راغلو او پاتې کور يې راته پخپله راښکاره کړو. خو لوېدیځه برخه کې ځوک نه اوسیدل نو هلته نه ورنغلو. د ناستې په کوټه کی په بخاري کی اور بل و او مخې ته يې د ورځپاڼو او کتابونو دلۍ پرتې وې. د شپې ډوډۍ نه وروسته مونږ د بخارۍ مخې ته کښېناستو او ما د ربیکا په اړه سوچ کوو چې د هغې ځاې ما اخیستې و او اوس ټول راته د میرمن ډا ونټر په نوم خطاب کوو.
په بل سهار باغبان راته د ناستې په کوټه کی د تازه ګلانو ګلدسته راوړه نو پخپله مې په ګلدان کې په ترتيب ووډل. ناڅاپه میرمن ډینور لکه د يو سیوري راښکاره شوه او وې ویل چې دا د ملازمانو کار و او ما ته اړتیا نه وه چې په دی وخت ضایع کړم. ورته مې وويل، دا خو هیڅ کار نه و او زما ګلونه خوښيږي. میکسیم د خپلوکارونو لپاره تللې و. ما چاې وڅښلې او د کور د لویدیځې برخې ليدو ته مې ملا وتړله. داسی مې انګیرله چې هلته ځوک اوسيږي او یا پکی څه پټ دي.
کور دومره لوې و چې لاره مې پکی نشوه پیدا کولې. بیا هم په پوښتو وختلم او يوه دروازه مې خلاصوله چې شا ته مې ځوک ودريدل. د میرمن ډینور په غږ وارخطا شوم چې راته يې ویل، " ستا څه پکار دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه سخته وویرېدم او ورته مې وویل، " ما لاره ورکه کړې وه". هغې راته وویل، " که دا کوټې دې لیدل غوښتې نو راته به دې امر کړی وې" زه لا کچه شوم او فکر مې وکړو لکه چې میرمن ډینور په غلا نیولې وم. ما ژر له هغه ځایه پښې سپکې کړې خو ویرېدم چې دا به زما په اړه څه نظرلري.
کتابتون ته ولاړم او هلته د لیکلو پر میز مې کاغذونه او په قلمدان کې قلمونه ولیدل. د کاغذونو په سر د انګریزي توري " آر " په طلاي رنګ لیکلي و چې د ربیکا د شته حال یې وویلو. د مطالعې لپاره چې مې هر کتاب را واخستو نو د هغې په یوه پاڼه به د ربیکا نوم یا " آر " لیکلي و. کوټه یخه وه خو زه په یوې نرمې کرسۍ کښېناستم او د مجلې په ولوستلو بوخته شوم. ناڅاپه د میرمن ډینور په غږ هیښ شوم . رانه یې پوښتنه وکړه چې د کتابتون بخاري راته بله کړي؟ هغې ته مې مننه وویل، خو داسې راته ښکارېده لکه چې میرمن ډینور زما څارنه کوي.
ما په مینډرلې کې ځان ډېر وړوکې او یواځې احساسوو، خو یوه ورځ د میکس خور "بیټریس" او د هغې "مېړه" جایلز راغلل. د مینډیلې ساتونکې منیجر "فرینک کرالي" هم ورسره و. په سر کې زه نه پوهیدم چې د دوي سره په څه خبرې وکړم. خو د بیټرس کور ودان چې ټول وخت یې خبرې کولې او دا احساس یې رانکړو چې ګوندې زه پردۍ وم.
له ډوډۍ وروسته زه یې ځان ته کړم او لکه د یوې نږدې ملګرې د کور په ځینو خبرو یې پوهه کړم. راته یې وویل چې زه د کور مشره وم او له هیچا دې وونه ویرېږم. د کور د ملازمانو په اړه یې وویل چې دوي ټول معاش اخلي او د میرمن ډینور په اړه یې وویل چې هغه "ربیکا" ته ډېره نږدې وه او دومره یې خوښه وه چې نور څوک به یې د هغې خدمت ته نه پرېښودل.
ما چې د ایندرور خبرې واوریدې نو خوشاله شوم چې یو څوک په دې پوهېږي چې میرمن ډینور له ما ښه نه راتلل. بیټریس راته دا هم وویل چې ځان له نوی جامې واخلم او یوه مشغولا پیدا کړم لکه د اس سپرلې چې پخپله د هغې ډېر خوښېدو. کله چې دوي بیرته تلل ته ودرېدل او بیټریس وویل، " ما چې څنګه فکر کړی و، ته هاغسې نه یې، ته د ربیکا نه ډېر توپیر لرې"

(c) ketabton.com: The Digital Library

میلمانه ولاړل نو زه د میکس سره باغ ته ووتلم. جیسپر سپي هم راسره و او له کوره لیرې ښکته لوري ته یوې ښکلې وادۍ ته لاره تللې وه. دلته ګلونه غوړیدلي و او یوه ویاله پکی بهیده. میکس راته وویل چې ده هغه ځایې " خوشاله دره " بلله. زما لپاره دا لکه د ښاپیریو استوګن ځایې و او یوه عجیبه سرور یې راته راکړو.

کاشکه یو چا داسې شي ایجاد کړی وې چې مونږ خپلې خاطرې په یو بوتل کی لکه د عطر ساتلې شوې. بیا به دا چرې هم نه زړیدې او نه به یې رنګ خرابیدو. او کله چې به مو غوښتلې ، دا بوتل به مو خلاصولې او په هغو شیبو کی به مو یو واری بیا ژوند کولې.

د زمکې خاوره نابېره ختمه شوه او اوس مونږ په ډبرو روان و چې د سمندر لوري ته یې کډه کړی وه. په دی وخت کی نری نری باران وریدل پیل شول نو سپي رانه منډې کړی او د څو لویو تیږو نه پناه شو. ما وریسې غږ وکړو، " جیسپر ...جیسپر" میکس ورته شپیلۍ ووهله خو سپې ورک و. میکس وړاندی تلو نه ډډه وکړه او ماته یې هم وویل چې مه ورځه خوما د ده خبره وونه منله . زه ویرېدم چې هسې نه سپې ښکته په اوبو کی ورغوزار شي او وریسې مې منډې کړی.

هلته د سمندر یوه بله څنډه وه چې پر غاړه یې یو مجذوب سړي په لږو اوبو کی واړه کلک پوستي مهیان راټولول. ما د سړي نه پوښتنه وکړه چې که یو پړې ورسره وي نو زه به یې د هغه سپې په غاړه تاو کړم چې بیا رانه منډه وونه وهي خو دی زما په خبره پوهه نشو. د سمندر نه وراخوا د لرګیو جوړه یوه پخوانۍ کوټه وه چې کشتۍ پکی ساتل کیدې. زه په هغې کی وردننه شوم او یو پړی مې وموندلو. دا مې د جیسپر له غاړی نه تاو کړو او دی مې بیرته کور ته راوستو.

کله چې میکس زه ولیدلم نو راته په قهر شو چې ما ولې د هغه خبره نه وه منلې. زه هم ورته په قهر ووم چې زه یې یواځې پریښودم . ده خپل دلیل ورکړو چې د سمندر د هغې غاړې سره د ده د ژوند بدې خاطرې تړلي دي. دا زمونږ د واده ژوند لومړې جنګ واو د میکس په خبره زه خفه شوم چې ځان سره لګیا و چې " زه ډېرکم عقل یم چې بیرته دی کور ته راغلم " ما له سخته ژړا راتله خو ځان مې قابو کړو او د هغه سره ډوډۍ لپاره ورغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې نه وروسته به هره ورځ باران و، خو کله نا کله به یو څوک د مینډرلې د نوی میرمنې لیدو ته راغلل او هر کلې به یې راته وویل. د دی خلکو د خلې نه به راته د ربیکا په اړه نور معلومات کیدل چې هغه ډیره ښایسته وه. یو چا به د هغې د پوهې اوښکلا صیفتونه راته وکړل، بل به وویل چې دهغی په شان میلمستیاوې بل چا نشوې کولې. د دی سیمې د پادري میرمنه چې راغله نو راته یې وویل چې ربیکا په خلکو کی ډیر احترام لرلو.

کله چې هغه ښځه ولاړه نو د مینډرلې منېجر فرینک کرالي مې ولیدو. ده راته د کور د چارو په اړه معلومات راکړل او زما پری باور جوړ شو. د ده سره مې په باغ کی قدم وهلو او د ربیکا په اړه مې تری پوښتنې کولې.

د هغې په اړه خبرو کی دې زړه نا زړه و، خو دا یې راته وویل چې د سمندر په غاړه هغه وړوکې کورګې یو وخت د ربیکا سره و او کله کله به یې په دی کی د شپې د ډوډۍ یا داسې نور رنګا رنګ محفلونه جوړول.

ربیکا به خپله کشتۍ په دی کورګې کی ودروله او په کومه شپه چې دا مړه شوه نو په کشتۍ کی ناسته وه. د هغې مړی دوه میاشتې وروسته د دی ځای نه څو میله لیرې وموندل شو او میکس د هغې د مړي د شناخت لپاره بل ښار ته ولاړو.

ما چې د کرالي خبرې واورېدې نو ورته مې وویل، داسی راته ښکاري چې زه به چری هم د هغې په څېر یوه ښه د کور مشره نشم ځکه زه دومره تجربه نه لرم او پخوا مې داسی ژوند هم نه دې کړی. هغه چې زما خبره واورېده نو خفه شو او راته یې وویل، " میرمن ډا ونټر، دا خبره هېره کړه، هم هغسې لکه چې ستاسو مېړه هر څه هېر کړي دي، د خداې شکر دې چې مونږ هم هغه څه هېر کړل. په مونږ کی هیڅوک هم هغه تېر وختونه نه غواړي او میکس خو به چری هم هغه پخواني وختونه بیرته نه غواړي"

میرمن ډینور زما لپاره یوه ځوانه خدمت ګاره په کار وګوماروله چې "کلېرز" نومیده. د هغې د کار هیڅ تجربه نه وه او په ځان یې باور هم نه لرلو. خو زما لپاره دا د خوشالۍ زیرې و ځکه هغه راته د خپل ځان په شان ښکارېده. ورته مې وویل چې دواړه به په ګډه د دی کور د چارو نه ورو ورو ځان خبروو.

یوه ورځ ما په کتابتون کی د میز پر سر څو لیکونه ولیکل او کله چې تری پاسیدمه نو لاس مې د بلورو جوړ یو ښکلې مجسمې سره ولګیدو او دا پر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمکه د پریوتو سره ټوټې شوه. ما وارخطا دا ټوټې راټولې کړې، یو پاکټ کې مې کېښودې او د میز په جابه کې مې شا ته پټ کړو.
په بله ورځ سهار د یوې خدمت گارې د ژړا غږ مې واوریدو چې میرمن ډینور ورته په قهر وه. ما د سالون دروازه خلاصه کړه او ولاړم چې پوښتنه وکړم چې څه شوي و. د هغه ماتې مجسمې ټوټې پر میز ایښې وې او میرمن ډینور وویل چې دا د هې نوکرۍ د لاسه مات شوې او ټوټې یې په دراز کې پټ کړې و. ما ژر ورته وویل چې هغې دا کار نه و کړی او مجسمه زما د لاسه لویدلې وه.
میرمن ډینورپه یوې مرموزې موسکا وویل، " ښه به وې که تا د دې پیښې په اړه ما ته خبر راکړی وې" زه نوره هم کچه شوم او له هغې مې بخښنه وغوښته. په دې وخت کې میکس هم راغلو نو میرمن ډینور په هم هغې مرموزې موسکا ورته ټول حال وویلو.
مجسمه ډېره قیمتي او د میکس خوښېده. خوده وویل، " د دومره وړې خبرې نه مو څه تماشا جوړه کړې ده ؟ هیڅ خبره نه ده، دا ډېر معمولي شې و" د میرمن ډینور په موسکا زه تر ډېره وخته نا ارامه ووم. وروسته مې میکس ته وویل چې زه په دې کور کې ځان پردی ګڼم. نه مې دومره سبق ویلې دې او نه د دې د مشرې په توګه د خپل مسئولیت نه خبره یم. ده راته ډېره تسلي راکړه چې د وخت په تیرېدو به هر څه زده کړم . خو ما سره اوس دا اندېښنه شوه چې زمونږ واده به پاتې شي او که نه.
د اوړي د پیل سره ورځې ښې شوې. د جون د میاشتې په لومړیو کې میکس لندن ته د یوې میلمستیا لپاره ولاړو. زه یوه ورځ د جیسپر سره بیا د سمندر غاړې ته ورغلم. هلته مې هغه مجذوب سړی بیا ولیدو. میکس راته د ده نوم " بین " ښودلې و چې نږدې په یو کلي کې اوسیدو. دی زما په لیدو وارخطا شو او رانه یې پوښتنه وکړه چې پاګل خانې ته خو به یې نه وراستوم؟ ما ورته ډاډ ورکړو او په څو خبرو کې دی ارامه شو. راته یې وویل، " ته د هغې بلې په شان نه یې...هغه لوړه دنګه وه، ما ته لکه د مار په شان ښکارېده. ما هغه پخپلو سترګو لیدلې وه. دا هغه ښځه وه چې لومړی دلته راغلې وه او یوه ورځ مې د بل سړي سره په دې کوټه کې ولیده. هغې زه ولیدلم او راته یې ګواښ وکړو چې که بیا مې داسې وکړل نو پاګل خانې ته به مې ورواستوي." بین رانه پوښتنه وکړه " اوس خو دا ښځه تللې ده کنه؟" زه نه پوهیدم چې ده کومه ښځه یادوله او ورته مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وویل چې زه نه یم خبر چې ته څوک یادوې. بیا مې جیسپر په مخه کړو او کور ته راغلم.
هلته یو نوې سپورټ موټر ولاړ و چې ښاې څوک پکی راغلي و. زه چې کورته وردننه شوم نو میرمن ډینور د یو سړي سره د لوېدیځې برخې له پوړیو راښکته کیده. دوي زما په لیدو وارخطا شول او داسی راته ایسېده لکه چې هغې د سړي راتګ له ما پټول.

هغه نااشنا سړې چې ځان یې راته د "جیک فاویل" په نوم راوپېژندلو ښه ښایسته او لوړ دنګ و او بهر ولاړ موټر کی راغلي و. له ما سره یې ډېرې صمیمي خبرې وکړی. خو زه د ده په خبرو ناارامه ووم. راته یې ست وکړو چې پخپل موټر کی به مې چکر ته بوځي. ما ترې مننه وکړه او سوچ مې کوو چې دی به څوک وي او د څه لپاره راغلي و. نابېره په زړه کی مې وسوسه راولوېده چې هسې نه دې غل وي او د کور لوېدیځې برخې نه یې څه شې پټ کړي وي. دې د میرمن ډینور سره چې بهر ووتلو نو زه بره د دې لوې کور لوېدیځې برخې ته ولاړم چې تر اوسه مې نه وه لیدلې. هلته هیڅوک نه اوسیدل خو په میزونو، چوکیو او نورو شیانو د دوړو، خاورې نه د ژغورنې لپاره څادرونه نه و غوړول شوي.
زه د یوی یوی کوټې په لیدو ورو ورو د خوب کوټې ته ولاړم چې یو وخت ربیکا به پکی ویده کیده. هلته ټولې کړکی بندې وې اویو نم ژن بوي خپور و. د یوې کړکی دړه مې لیرې کړه چې تازه هوا دننه راشي. په هغه شیبه مې د میرمن ډینور غږ واورېدو ،" ستا څه پکار و؟" د هغې غږ زه وارخطا کړم او ورته مې وویل، " زه په غلطی دلته راغلم غوښتل مې...هغې زما خبره پریکړه " تا دا کوټه لیدل غوښته؟ ولې دی راته مخکې نه ویل چې زه د ربیکا کوټه لیدل غواړم. ما به هم هغه وخت درته هر څه ښودلي وې" زما خله وچه شوه او ما میرمن ډینور ته هیڅ نشو ویلې. د هغې په خبرو ما د خجالت احساس کوو، داسې لکه چې ما غلا کړی وه او زه یې په غلا نیولې وم.
ما غوښتل چې په منډه له هغه کوټې وتښتم خو میرمن ډینور رانږدې شوه، لاس نه یې ونیولم او وې ویل، راځه چې د ربیکا کوټه دربنکاره کړم. زما په فکر د هر چا په ژوند کی وړاندې یا وروسته یوه شیبه د ازمون وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمونږ ټولو سره خپل ځانګړی شیطان وي چې راباندې برلاسې شي او ترینه په عذاب یو. پکار ده چې ارو مرو ورسره جنګ وکړو.
میرمن ډینور راته د ربیکا یو یو شې راښکاره کوو. په لوې سینګار میز ایښي د هغې ږمنځه، لاسي هنداره، برشونه، د ډول سینګار شیان ، کالي پټري، دی ټولو ته مې کتل. د هغې چپرکټ هم هغسې جوړ و لکه چې اوس اوس به ورباندې سملي. ورباندې د خوب وریښمین لباس او د کټ سره د هغې مخملي چپلکې تیار ایښي و.
بیا هغې یوه الماریۍ پرانیسته او د ربیکا رنګا رنګ لباسونه، کوټونه ، چپنې او بوټان یې ښرګند کړل. زه سترې وم او نه مې غوښتل چې نور څه ووینم، خو هغې درازونه پرانستل چې پکې نازک رومالونه ایښي و. په ټولو د انګریزي توري " آر" په ډېر مهارت کښیده شوې و. د هغې قیمتي وریښمین زیر جامې، جرابې، او نور واړه شیان په ترتیب ایښي و. میرمن ډینور زما لاس واخستو او د خوب په یو وریښمین کمیس یې کیښودو چې وګورم دا څومره ملایم و. هغه په یوې بلې دنیا کی ښکاریده او زما تری وېره وشوه.
میرمن ډینور راته د هغې شپې کیسه وکړه چې ربیکا په اوبو کی ډوب شوی وه. هر چا داسی فکر کوو چې دا به د کشتیو په وړه کوټه کی ویده وي، ځکه هغې به کله کله هم هلته شپه کوله. خو سهار چې دوې راپاسیدل نو خبر شول چې کشتۍ ورکه وه او په سمندر کی د دی ځینې تختې پاتې وې.
میرمن ډینور راته وویل ، هغه فکر کوي چې د ربیکا روح کله کله راځي. له ما یې پوښتنه یې وکړه، " ته څه فکر کوې ، هغه به مونږ وینې چې اوس د یو بل سره خبرې کوو. آیا مړې بیرته راتلې شي او د ژوندو ننداره کولې شي؟ زه د هغې په خبرو دومره ووېرېدم چې هغې نه مې معذرت وکړو چې یو کار لرم او له کوټې مې ځان وویستو. خپلې کوټې ته په منډه راغلم او داسې احساس مې کوو چې ټول وجود مې شل و. سمه دمه تبه راباندې راغله او په کټ پرېوتم.
په بله ورځ زما ایندرور بیټرس راغله او زه یې په موټر کی د خپلې نیا (انا) لیدو ته بوتلم. د میکس سپین سری نیا خپل کور کی اوسیده. په لاره مې له بیټرس پوښتنه وکړه چې جیک فاویل څوک و؟ هغې راته وویل، دی د ربیکا ترور زې و او کله چې هغه ژوندۍ وه نو دې به میندرلې ته ډېر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تلو راتلو. مونږ چې د انا سره کښېناستو نو هغې سره مو خبرې کولې. د دې د سترګو دید لږ و او خبرې به هم ترینه هیرې شوې. ما تر خپله وسه د دی د خبرو ځواب ویلو ځکه هغه سپین سرې وه. نابېره یې راته وویل، " ربیکا څه شوه؟ تاسو ولې هغه له ځانه سره نه ده راوستې؟ میکسیم باید ربیکا ځان سره راولي، هغه راباندې ډېره ګرانه ده. څه شوه ښکلې ربیکا "؟

د بیټریس رنګ والوتو او ژر ژر یې د انا نه رخصت واخستو، ماته یې اشاره وکړه او دواړه بیرته راغلو. میکس د لندن نه بیرته راګرځېدلې او زه چې کور ته وردننه شوم نو د ده غږ مې واورېدو. دی سخت په قهر میرمن ډینور ته لګیا و چې " جیک فاویل به دی کور ته بیا نه راځي" زه د میکس په لیدو دومره خوشاله شوم چې د تیرو څو ورځو اندېښنې رانه هیرې شوې.

یوه اوونۍ وروسته د یک شنبې په ورځ مونږ د ډوډۍ لپاره میلمانه رابللي و. په دوي کې یوې میرمنې په خبرو خبرو کې پوښتنه وکړه چې سږ کال به په مینډر لي کې د عجیبه لباسونو د نڅا میلمستیا وي او که نه؟ زه د دی نه خبره نه وم. خو د ربیکا په ژوند کې به دا میلمستیا هر کال کیده او ټولو به ترې ډېر خوند اخیستو.

میکسیم د میلمستیا لپاره زړه نا زړه و او راته یې وویل چې دا ډېر کار غواړي او زه یې تجربه نه لرم. خو ما ورته وویل، چې دا مېلمستیا به ارو مرو کیږي او اخر زما په ډېره غوښتنه میکسیم راضي شو. د مینډرلې منیجر فرینک کرالي او میرمن ډینور ته دا دنده وسپارل شوه چې دوي به ټول انتظام وکړي.

د مینډرلي د مشرې په حیث دا زما لومړۍ لویه مېلمستیا وه او سره له دی چې هیڅ مې نه و زده، هوډ مې وکړو چې هر څه به د ربیکا نه ښه وکړی شم. د نورو ټولو کارونو لپاره ملازمان و او زما پکې څه دومره ونډه نه وه. ګډون کوونکو باید یو داسې لباس اغوستې وې چې حیرانوونکې وي. ما څو ورځې د خپل لباس لپاره انځورونه جوړول خو تسلي مې نه کیده.

یوه ورځ په دی چرت کې وم چې میرمن ډینور راغله. راته یې وویل ، د دی کور په دیوالونو پخواني انځورونه ځوړند دي، ته کولې شې چې د لباس لپاره له هغوي یو څه الهام واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغې دا خبره چې مې خوښه شوه نو لوی تالار ته ولاړم. دا هم راسره وه. یو یو انځور مو کتلو او د ښځو لباس ته مې پام کوو چې زه به هغسې یو لباس کې ځنګه ښکارم. هغې راته په دیوال د اتلسمې پیړۍ یو انځور په ګوته کړو. هلته یوې ځوانې جینۍ سپین اوږد کمیس اغوستې و او خپله خولۍ یې په لاس کی نیولې وه. دا انځور زما خوښ شو او میرمن ډینور راته وویل چې هغه په لندن کی یو ډېر ښه لباس جوړونکې پیژني چې داسی جامې ګنډي او که زه غواړم نو هم هغسې کمیس به راته د جوړولو فرمایش ورکړي.
زه د میرمن ډینور په خوږو خبرو حیرانه شوم خو فکر مې وکړو اوس لکه چې زما وجود یې منلې و او رانه دومره کرکه نه کوي. ورته مې وویل چې زه به پرې سوچ وکړم او ځان سره مې کرل ریبل چې په هغې باور پکار دې که نه؟ خو ما پکی د تاوان داسی څه نه لیدل اخر مې فیصله وکړه او میرمن ډینور ته مې وویل چې هغه لباس د ګنډلو فرمایش دی ورکړي چې په انځور کی مې خوښ کړی و.
ما په کور کی د ټولو نه د دی لباس خبره پټه ساتلې وه او غوښتل مې چې د میلمستیا په ورځ خلک راته حیرانه پاتې شي. میکسیم ته مې هم نه و ویلي چې ما ځان ته کوم لباس غوره کړی و. د هغه د لباس انتخاب اسانه و ځکه د کوربه په حیث دی مجبور نه و چې عجیبه لباس یې اغوستې وې.
د میلمستیا په ورځ ده خپل عادي جامې په غاړه کړې اوپه لوی سالون کی د میلمنو د هر کلي لپاره ودرېدو. بیټریس او د هغې میره جایلز لږ د وختنه راغلي و او د ځنګلیانو لباس یې اغوستې و. دوي چې د میکسیم او فرینک سره په خبرو بوخت شول نو زه بره جامو بدلولو ته ورغلم.
زما خپلې خدمت ګارې کلیرز راسره مرسته وکړه او خپل ځان راته په هنداره کی ډېر ښایسته ښکارېدو. هم هغسې چې په انځور کی هغې ځوانې جینۍ خپله خولۍ په لاس کې نیولې وه، ما دا په لاس کې واخیسته او ورو ورو په ډېر باور په پوړیو ښکته شوم. ما فکر کوو چې زما په لیدو به دوي ټول حیرانه شي او هم دغسې وشول خو ځنګه چې مې غوښتي و هغسې نه. بیټریس یوه چغه کړه او دمیکسیم رنګ الوتې و. ده په قهر راته وویل چې بره ولاړه شه او جامې دې بدلې کړه. زه هک پک ودرېدم او د میکسیم په دویم غږ بیرته په پوړیو خپلې کوټې ته مې منډه کړه. له سترګو مې اوښکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

رواني وې او کله چې مې د کوټې دروازه ځان پسې بندوله نو په دهليز کی میرمن ډینور ولاړه وه چې په مرموزه موسکا یې راته کتل.
زه په کټ پریوتم او په زوره مې ژړل ځکه نه پوهېدم چې ما څه خطا کړی وه. بیټریس ما پسې کوټې ته راغله او راته یې تسلي راکړه. بیا یې وویل، " کټ مټ هم داسی لباس ربیکا پخپلې وروستۍ میلمستیا کی اغوستې و او میکسیم داسې فکر وکړو چې ما په قصد دا کار کړې و. ښکته میلمانه راغلي و او هر چا زما پوښتنه کوله. ډېر وخت تیر شو او کله چې زما ساه صورت پر ځاې شول، نو بیا مې مخ لاسونه ووینځل او یوعادي لباس کی ښکته ولاړم.
هلته هر چا رانه پوښتنه کوله چې ما ولې ځانګړې لباس نه و اغوستې.
بانه مې ورته وکړه چې د لندن نه زما لپاره غلط لباس رالیږل شوی و.
زه د میکسیم په څنګ کی ولاړه وم او د هر چا سره مې په ورين تندي د خبرو هڅه کوله خو داسې احساس مې کوو چې کله زه د خلکو نه مخ واړوم نو دوي زما په اړه غږیدل.
د نڅا او د موسیقۍ نه وروسته د اور لوبې (آتشبازي) د ننداریې لپاره ټول بهر باغونو ته ووتل. له دی وروسته میلمانه ورو ورو خپلو کورونو ته روان شول. زه ستړی وم نو د جامو بدلولو نه وروسته په کټ کی سملاستم او د میکس انتظار مې وکړو. خو دی ټوه شپه رانغلو او زه ډېره ناهیلې شوم. یو وخت مې سترګې ورغلې او لږ خوب مې وکړو.
بل سهار اسمان په وریځو پټ و او په زمکه دود خپور و. کلیرز راته د بیټریس له خوا لیکلې پیغام راوړو چې بیګا یې د تلو نه وړاندې راته پرېښې و. په دی کی د شپې د میلمستیا په اړه راته ښې خبری لیکلې وې او دا چې میلمانه ټول خوشاله کورونو ته تللي و. په دی پیغام زما زړه جوړ شو خو د میکسیم درک نه و.
ما د مینډرلې د منیجر فرینک دفتر ته ټیلیفون وکړو او له ده مې پوښتنه وکړه چې میکس چرته و، خو دی هم نه و خبر. فرینک ته مې خپل احساسات څرګند کړل چې زه څومره ناهیلې وم او دا چې میکس به چری هم راسره مینه ونکړي ځکه ده تر اوسه د ربیکا سره مینه لرله. فرینک چې دا واوریدل نو راته یې وویل چې دا بې منطقه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبره وه او دی به ما سره مخامخ خبری وکړي، خو ما له ژړا راتله او ټیلیفون مې بند کړو.
په کور کی مې اوس زړه تنگ شوی و نو بهر باغ ته ووتلم. خپل حالت ته حیرانه ووم. کله په انسان چې غمونه ډېر شي نو ځان ته پخپله تسلي ورکوي چې زه خیر دې، دا هغه بد ترین حالت دی او اوس به د دی نه نور خراب حالت څه وي. ما هم د تیری هری پیښې پر وخت ځان ته هم دا ویل چې دا تېره شپه به تیره شي. خو دا ریښتیا نه وي. په مونږ کی دننه چې کوم بد وي ، هغه هیڅ حد نه لري، هم هغسې چې د انسان ښه نیت څه حد نه لري. دا زمونږ پخپل لاس کی وي چې د بره ختلو لپاره لاس پښې ووهو او که ښکته غورځیدو ته ځان پریږدو.
زما لپاره اوس دا فیصله کول و چې زه به کومې خوا ته ځم. خپله ماتې وومنم او ځان حالاتو ته پرېږدم چې هر څه راپېښ شول، راپېښیږي به. بیا به مې سوچ کوو چې نه زه ځان د نورو په اسره نشوم پرېښودې. زه باید څه وکړم، خپل وروستې توان یو ځاې کړم چې د میکس مینه رانه ورکه نشي.
هم په دی سوچونو کی د ټول کور چاپېره گرځېدم چې بره مې پام شو. د لوېدیځې برخې له یوې کړکۍ نه میرمن ډینورراته کتل. د هغې پر مخ یوه داسې موسکا وه لکه چې جنگ یې گټلې وي. هم هغه شیبه مې هوډ وکړو چې زه به د دی سرهووینم او مخامخ به ورسره خبری وکړم.
دننه ولاړم، ځان مې د ربېکا کوټې ته ورسوو او په زوره مې ورته وویل، " تا چې څه غوښتل هم هغسې وشول، داسې ده که نه؟ تا هم دا غوښتل کنه؟ میرمن ډینور په هغه شیبه راته ډېره زړه او ناروغه ښکاره شوه. راته یې وویل،" ته ولې د ربیکا پیښې کوې؟ ته د هغې ځاې چرې هم نشې نیولې. میکسیم له تا سره مینه نه کوي، په هغه اوس هم ربیکا گرانه ده، هغه له تا زیاته ورته نږدې ده. هغه له تا ښکلې وه، ځوانه وه او لکه د یو ځوان سړي په شان زوره وره وه."
زه د مېرمن ډینور له خلې دې خبرو ته حیرانه وم خو ورته مې څه وونه ویل. دا هم هغسې د ربیکا په صیفت لگیا وه. " هغه ښکلې وه او هرسړي ورسره مینه کوله، د هغې تروروزي جیک، میکس،

(c) ketabton.com: The Digital Library

فرینک ، دا ټول سړي او د دوي په شان ډېر يې نور هم لیوني کړي
و. دوي ټول د هغې په سر د يو بل رقیبان و. خو د ربیکا لپاره دا
هر څه يوه لوبه وه."
د میرمن ډینور غږ ناڅاپه ډېر نرم شو او راته يې وويل،" ته ولې نه ځې؟
دی تا نه غواړي. دی به تا چرې هم خپله نه کړي. پکار ده چې ته مړه
شوې وې، نه چې میرمن میکسیم ډا ونټر...
په هغه وخت ناڅاپه له ژوند مې زړه تور شو. ما ته د هغې خبرې ریښتیا
ښکارېدې. خپل حېثیت راته معمولي ایسېدو. د میکسیم مینې تر اوسه راته
يو توان راکړې و خو اوس مې هغه توان د لاسه ورکړې و. میرمن ډینور
زما لاس ونیولو او کړکۍ ته يې بوتلم. له خلاصې کړکۍ نه ښکته د کور د
تیږو انګړ ښکارېدو. ما د میرمن ډینور غږ له لیرې اوريدو چې راته يې
ويل، " تا سره هیڅوک مینه نه لري، او د بې مینې ژوند نه مرګ ښه وي.
که تا له دی کړکۍ ټوپ کړو نو د هر يو غم نه به خلاصه شې."
په ما سر وګرځیدو او بهر په دود او وریځو کې لکه د يو خوب نور څه مې
نه لیدل. یخه هوا مې پر مخ ولګیده او فکر مې کوو چې که ټوپ کړم نو
ریښتیا د ټولو غمونو نه به خلاصه شم. نږدې وه چې ځان مې له کړکۍ
غورځولې وې چې د توپې يو لوې درز سره زه د هغې خوب نه راویښه
شوم.
یوه لویه بیړۍ د مینډرلي د ساحل سره نږدې په وچه راختلې وه او ما
میکسیم ولیدو چې ښکته له انګڼ نه بهر د ساحل لوري ته روان و. د هغه
په لیدو د خوښي احساس مې وکړو، میرمن ډینور مې هم هلته پرېښوده او
زه هم د نورو سره د ساحل لوري ته ووتلم. هلته ډېر نور خلک راټول و
او يو چا راته وويل چې د دود له کبله لویه بیړۍ د ژورو اوبو نه دوه میله
دېخوا راوتلې وه. اوس غوطه خور (په اوبو کی دننه ورتلونکي مانو
ګان) يې وراستولي دي چې که دا بیرته ژورو اوبو ته راکاږي. میکسیم د
بیړۍ يو ټېپي کس پخپل موټر کی ډاکټر ته بیولې و.
ما ټول ماسپښین هم هلته په ساحل د نورو خلکو سره تېرکړوچې وګورو
بیړۍ به څنګه اوبو ته ورټیله کوي. ډېر خلک اخته و ، چا سره پړي و
چې د لوې بیړۍ سره يې تړل او يو څو وړو کشتیو کی ناستو کسانو د دی
د راښکلو هڅه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه کور ته ورغلم خو د میکسیم درک نه و. ماځیګر د ساحل د ساتندویانو مشر راغي او ما ته يې خبر راکړو. هغو خلکو چې د لوې بیړۍ د شګو نه د ویستلو لپاره په اوبو کی دننه کار کوو، یوه پخوانۍ وړه کشتۍ موندلې وه. دا د ربیکا کشتۍ وه او ده راته بل خبر هم راکړو چې د دې کشتۍ په کیبین (کوټه) کی یو مړې هم موندل شوی دې. زه په دی نوي خبر هک پک کښېناستم او نه پوهېدم چې ورته څه ووایم. هڅ مې وهلو چې هغه مړې به د چا وي. کیدېشي د ربېکا د کومې ملګرې مړې وي چې هغه وخت ورسره په کشتۍ کې ناست و. په دی وخت کی میکسیم راښکاره شو . هغه مشر ورته ټوله کیسه بیا وکړه نو د میکسیم رنګ وتښتیدو خو ورته يې مننه وویل او هغه سړی ولاړو.
بیا ما دروازه پرانسته چې خوړنځي ته ولاړه شم. هلته میکس په یو میز زما په انتظار ناست و. زه په هغو څو شیبو کی لویه شوې وم او کله چې د میز په لوري روانه وم نو د هر یو ګام سره پوهیدم چې اوس زما سر نوشت معلوم نه دې.
زه چې د میکسیم سره یواځې شوم نو ورته مې وویل، " زه د هغه لباس لپاره درنه بخښنه غواړم ، زه پوهه نه وم چې..." میکسیم وویل، " اوس اوبه د ورخه تېرې دي ګرانې، زمونږ په برخه چې کومه وړه خوشالي رارسېدله د هغې چانس مو د لاسه ورکړې دې. زه په دی خبره پوه نشوم او ورته مې وویل، " د دی خبرې نه دې څه مطلب دې؟" میکسیم راته وویل، " هغه مړې چې دوي د ربېکا په کشتۍ کې موندلې دې، د هغې د ملګرې نه بلکه پخپله د ربیکا مړې دې"
ما تری پوښتنه وکړه چې دې څنګه خبر شو نو راته يې وویل، " زه خبر یم څکه ربېکا ما پخپله وژلې وه" د دی خبری په اوریدو زه لا وارخطا شوم او باور مې نه کیدو. میکسیم وویل، " دا مې د کشتیو په هغه وړوکي کورګي کې وژلې وه، بیا مې د دی مړې کشتۍ کی واچوو، د دی په تل کی مې سورې وکړو چې دا په سمندر کی غرقه شي"
د ژوند د هره ورځې کارونه مونږ د عادت له مخې کوو. په یو ټاکلي وخت، ډوډۍ ، خوب او ځان وینځل زمونږ عادت شي. که هر څومره بحران رابانديې راشي خو د عادتونو دا څرخ مو نه بدلیږي.
مونږ دواړه په کتابتون کی د بخاري مخ ته ناست و، جیسپر هم هلته زما په پښو کی پروت و. میکسیم راته د ربېکا سره د خپل واده او تیرژوند کیسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړه. هغه ښکلې، نازنینه او با استعداده وه، خو ورسره خود غرضه، چالاکه او سازشي هم وه. د واده له پیل نه د دوي تر منځ ستونزې پیدا شوې. د دوي طبیعت او عادتونو له یو بل ډېر توپیر لرلو.
دوي د مونټي کارلوپه هم هغه هوټل کې ایسار و چې ما پکې میکسیم سره لیدلي و. ده وویل، "ربېکا راته شرط ایښې و چې که زه یې خپلې خوښې ته پرېږدم نو دا به د مینډرلې د مشرې په توګه د ده سر لوړ کړي."
مینډرلې د میکسیم آباي کور و او په دی سیمه کی د دوي د ټبر نوم په شریفو خلکو کی حسابیدو. ده نه غوښتل چې د ربېکا نه بیل شي او خلک یې د طلاق په بد نوم یاد کړي.
میکسیم د خپلې ټبر د ناموس له کبله ربېکا ته څه نشو ویلې او څو کاله دوي هم داسې ژوند وکړو. هر چا فکر کوو چې دوي د یو بل سره ډېر خوشاله دي. د دوي کور مینډرلې د میلمستیاوو او د میلمه پالنې لپاره په ټول ملک کی نوم وګټلو. خو په دی کلونو کی د ربېکا زیات وخت به په لندن کی تیرېدو چې هلته د خپلو ملګرو یوه ډله یې لرله. کله چې دا به مینډرلې ته راغله نو سړي به هم ورسره و او زیات وخت به یې د کشتیو په هغه کورګي کی له دوي سره تیروو.
د هغې جنسي ولوږه زیاته وه او د دې تروروزې جیک فاویل یې هم په عاشقانو کی و. یو وارې د بیټریس خاوند جایلز او ان چې د فرینک سره یې د ملګرتیا او ځان نږدې کولو هڅه وکړه. میکسیم د دی هر څه نه خبر و خو د بدنامۍ له ویرې یې څه نشو ویلې.
اخر ربېکا د خپل مېړه د شرافت نه دومره استفاده وکړه چې حد یې نه لرلو. یوه شپه میکسیم د خپل ټوپک سره د سمندرپه غاړه هغه کورګي ته په دی نیت ولاړو چې د ربیکا تروروزې جیک فاویل ته پرې ګواښ وکړي. هلته ربېکا یوائې وه او میکسیم ورته وویل چې که دې د جیک او خپلو نورو ملګرو سره ناجایزې اړیکې ختمې نکړې نو دې به ورته طلاق ورکړي.
ربېکا وخاندل او ورته یې وویل چې د طلاق لپاره به میکسیم باید محکمې ته ولاړ شي او هلته یو دلیل وړاندې کړي.
خو دې به چرې په یوه محکمه کی هم د دې د جفا په اړه شهادت وړاندې نکړې شي. د دی ټول ملګري به هیڅ نه واي او د کور ټول ملازمان هم د دې په طرف دي. هغه ټول خلک چې ددوي کور ته د میلمستیاو لپاره راتلل، خبر و چې مونږ څومره ښه ژوند لرو او تر منځ مو هیڅ اختلاف نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

و. دا خبره به په محکمه کې هیڅوک ثابته نکړي چې زمونږ تر منځ جنګ هم شوی و. د میکسیم لپاره د هغې دا خبرې نورې هم د خفګان سوب شوې. ربېکا ورته وویل چې دا به له دې وروسته یو څه احتیاط کوي ځکه هغه د جیک فاویل د ماشوم مور کیدونکې وه او ټول خلک به فکر کوي چې هغه د میکسیم ماشوم و. د دې ماشوم روزنه به د مینډرلې د وارث په توګه کیږي.

د دی خبرې په اوریدو د میکسیم د صبر کاسه نسکوره شوه او په هغې یې د ټوپک ډز وکړو. دا په ټکي مړه شوه نو د دې مړې یې راواخستو او د هغې کشتۍ په ښکته برخه کی یې کېښودو. بیا یې کشتۍ سمندر منځ ته یوړه، د دې په تل کی یې سوري وکړل او پخپله په یوې وړې کشتۍ کې ترې ولاړو. هغه لویه کشتۍ ورو ورو په اوبو کی ډوبه شوه. څو ورځې وروسته په یو بل ښار کی له سمندر د یوې ښځې مړې وموندل شو.

چار واکو تر هغې د میرمن ربېکا ډا ونټر د ورکیدو معمه نه وه حل کړې نو هڅ یې ووهلو چې کیدېشي دا د میکسیم د میرمنې مړې وي. دې د شناخت لپاره یې راوبللو او ددی لپاره چې میکسیم د خلکو شکونه لیرې کړي، ده پولیس ته وویل چې هغه مړې د ده د میرمنې ربیکا و. سره له دې چې دی خبر و چې د ربیکا مړې د سمندر په تل کی پروت و.

ما د میکسیم له خلې دا ټوله کیسه واوریده نو تر غاړې یې ووتم. ډاډ مې ورله ورکړو چې حالت دومره هم خراب نه دې څومره چې ده فکر کړې و. د دی ټولې کیسې نه اوس مونږ دواړه خبر و، نور هیچا ته معلومه نه وه او میکسیم کولې شول چې پولیسو ته یې ویلې وې چې د مړي په شناخت کې ده اشتباه کړې وه. هیڅوک به پرې شکمن نشي.

مونږ دا خبرې کولې چې د ټیلیفون زنګ وغږیدو. بلې غاړې ته ډګر من جولیان د سیمې قاضي و او د میکسیم نه یې پوښتنه کوله چې آیا دا امکان و چې یو کال مخکې هغه د خپلې میرمنې د مړي په پیژندنه کی اشتباه کړې وه. داسې ښکاریده چې نن په موندل شوې کشتۍ کې هغه مړې چار واکو پیژندلې و چې هغه ربېکا وه. د دوي د ټیلیفون خبرې پای ته ورسیدې نو څو شیبې وروسته یو خبریال ټیلیفون وکړو او د مړي او د کشتی په اړه یې پوښتنې پیل کړې. خو میکسیم هغه ته لنډ ځوابونه وویل او ټیلیفون یې بند کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغرمې له ډوډۍ وروسته مونږ په تیاره کوټه کی ځنګ تر ځنګ کښېناستو او د یو بل لاس مو نیولې و. ښاي مونږ به نور هم بدل شو او یو وخت به راشي چې لاسونه به مو داسې نه وي نیولې. هغه څه چې مونږ د خپل ژوند لپاره پلان کړي و، نه به کیږي. خو اوس دا شیبې مو خوندي وې او هیچا زمونږ تر منځ خنډ نشو جوړولی. هغه شیبه ما سره نه د تیر وختونو ارمان و او نه د راتلونکي په اړه مې اندیښنه لرله. بس هغه شیبه د دواړو لپاره خوندي او ارامه و. د نورو لپاره هغه وخت هیڅ اهمیت نه لرلو، لکه د عادي ورځو په څیر ورته یوه ورځ وه چې دوي به یې هیر کړي او بیا به یې چرې وربانديې سوچ هم نه کوي. هغه ماسپښین پاو باندې درې بجې، د دوي لپاره هیڅ و ، خو مونږ دواړو په هغه ماسپیښین دا وخت قید کړی و او زه به یې تل یادوم.
زه اوس په هغو ټولو خبرو پوهیدم چې پخوا راته یوه معمه و. هر څه راته روښانه کیدل. په دی پوهه شوم چې کله ما د ربیکا په اړه پوښتنې کولې نو فرینک ولې ناارامه و. په دې هم پوهه شوم چې بیټریس ولې د هغې د نوم په اوریدو خبره واړوله. زه په دی هم پوهه شوم چې کوم خلک راته د پوښتنو په ځواب کی خاموشه شول، د دوي خاموشي مانا له ما سره زړه سوي نه وه بلکه د شرم او د خجالت احساس و. د هغه احساس له کبله به چا څه نه ویل.
اوس چې پرې فکر کووم نو خپل ساده توب ته حیرانه شم چې زه ولې په دې خبرو هغه وخت نه پوهیدم. دې ته هم حیرانه وم چې په دی نړۍ کی به څومره ډیر خلک وي چې لکه د غني په جاله کې راګیر دي اوله شرم یا له وېرې او د خله پټه ساتلو په هڅو لکه د ړندو وخت تېروي. د خپل ناموس د پاره یې پخپله د ځان نه چاپیره دومره لوړ دېوالونه خیجولي وي چې په ژوندو پکې خښ شي.
ما سره داسې شوي و چې پخپل ذهن کې مې انځورونه جوړ کړي و او د هغوي مخ ته ناسته وم. ما چرې هم دومره حوصله ونکړه چې د حقیقت د معلومولوغوښتنه وکړم. که زه د خپلې جالې نه بهر وتلې وې او د میکس نه مې پوښتنه کړې وې نو ښاي څلور یا پینځه میاشتې وړاندې به د هر څه نه خبره وی.
په بله ورځ د میندرلې په چاروکی یو بدلون راغلو. د لومړي ځل لپاره ما د خپل کور انتظام پخپل لاس کې واخستو. ټولو ملازمانو ته مې پخپله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کارونه وسپارل. د کور د خوراک ډوډۍ لپاره د ربېکا له خوا چې کوم شیان لیکلي و، دا مې ټول بدل کړل. میرمن ډینور راباندې اعتراض وکړو چې د مینډرلې هر څه د میرمن ډا ونټر له خوا ټاکل شوي و. ما د هغې په سترګو کې وکتل او ورته مې وویل، " زه میرمن ډا ونټر یم او ته زما لپاره کارکوې نو باید زما خبره وومنې "

زه پوهیدم چې د میرمن ډینور په زړه اور بل و خو هغې په ادب زما هر امر په ځای کوو. ما هوډ کړی و چې مېنډرلې زما کور دی او هم هغسې به وي چې زه یې غواړم. د غرمې د ډوډۍ لپاره مې د نویو شیانو د پخولو امر وکړو، د ناستې د کوټې ترتیب مې بدل کړو. کړکۍ مې ورباندې پرانیستې چې تازه هوا دننه راشي او د باغ نه د ګلانو ګلدستو راوړلو امر مې وکړو چې په دالانونو او کوټو کی زما پر خوښه ځای پر ځای شول.

زه اوس د میرمن ډینور نه په ویره نه وم او هغې ته مې څرګنده کړې وه چې دا کور زما و، نه د ربېکا! خو هم هغه وخت په زړه مې یو لوی پېټې هم پروت و چې که څوک خبر شي چې ربیکا د میکسیم د لاسه وژل شوې وه نو بیا به څه کیږي. کله کله به نا امیده شوم خو دا مې هیله وه چې تر څه وخته به څوک نه خبریږي.

د غرمې د ډوډۍ لپاره ډګرمن جولیان راغلو او بیا د فرینک کرالي سره یو ځای مو د پولیسو د پلټنو په اړه خبرې وکړې. اوس د دې خبرې پخلې شوې و چې په کشتۍ کې موندل شوې مړې د ربېکا و او جولیان راته ډاډ راکړو چې دا هر څه د یوې بد مرغې پیښې څو کړۍ وې. ده وویل، " داسې ښکاري چې ربېکا د کشتۍ لاندې برخې ته ولاړه او هم هغه وخت په سخت باد کشتۍ وخوځیده. کیدېښي د دې سر د یو شي سره وجنګیدو او هم هغه د دې مړینې سبب شو. په هغه ورځ هوا خرابه وه او په سمندر کې طوفان و نو ممکن کشتۍ چپه شوه. میکسیم ورته سر وخوځوو خو وې ویل، " د بل مړي د شناخت په اړه به څوک څه وواي؟ جولیان ورته تسلي ورکړه چې داسې څو وار شوي دي چې د غم د لاسه د مړي دخپلوانو زهني حالت سم نه وي. په داسې موقعو دوي زیات وخت داسې اشتباه وکړي چې د ربیکا د مړي په پېژندلو کې له تا شوې وه.

کله چې ډګر مند جولیان ولاړو نو میکسیم راته وویل، د پوسټ مارټم راپور واي چې د هغې په وجود د ګولۍ د ټپ هیڅ نښه نه وه. داسې ښاي چې ګولۍ د ربیکا له غوښې تیره شوې وه اودا ثبوت نشته چې هغه په ډزو وژل

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوې وه. د اوس لپاره میکسیم په قتل تورن نه و ځکه چا دا نشو ثابتولې.
ده زما لاس ونیولو او راته یې وویل، " زه د ربېیکا په وژلو هیڅ پښیماني نه لرم، خو افسوس په دې کوم چې ته راسره د دې ټولو مشکلاتو نه تیریږې. زه ځان ستا مجرم احساسوم چې ستا په شان یوه معصومه جینۍ په دې توګه د ژوند کرغیړن مخ ولیدو"
په بل سهار ټولو ورځپاڼو کی د ربیکا د مړي د موندلو خبر خپور شوې و او هر چا پخپلو معلوماتو له دی پیښې په اړه راپارونکي راپورونه لیکلې و. ځینو د میکسیم په اړه منفي خبري لیکلي وي، لکه دا چې د ده د مړې میرمني د قبر خاوره لا تازه وه چې د یوې ځواني جینۍ سره یې واده کړې و. فرینک د ورځپاڼو خبریالانو ته په ټیلیفون معلومات ورکول. د دوي د پوښتنو ځوابونه به یې په داسې جملو کې وویل چې زما ورباندې شک شو چې دې خبر دې چې میکسیم ربیکا وژلې وه.
زه او میکس د فرینک سره یو ځاې د پولیسو مرکز ته ولاړو چې پکې د مړي د شناخت نه وروسته د پلټنو راپور او نتیجه څرګندېده. زمونږ موټر چې د یوې ودانۍ مخ ته ودریدو نو هلته جیک فاویل او میرمن ډینور مې ولیدل. میکسیم راته وویل چې د پوښتنو ګرویږنو پر وخت زه به ستړې شم نو مخا مخ یوې کیفې کې دې کښینم.
دوه ساعته وروسته زه دننه ورغلم چې د پلټنو مشر ټولې پیښې بیان کړې او وې ویل چې د ربیکا کشتۍ کمزورې وه نو ځکه هغه د سختو بادونو او د تیزو اوبو زور ونشو زغملې او په نتیجه کې په اوبو کی غرقه شوه.

په دی وخت کې یو سړې ودریدو چې د ربیکا د کشتۍ جوړرونکې و. ده وویل چې هغه د ډوب شوې کشتۍ چې اوس یې له اوبو راویستې وه جاج اخستې دې. ده وویل چې د کشتۍ په تل کې سوري شوي و چې په څرګنده بناي چا په لوې لا س د دې کشتۍ د غرقولو کار کړې و. د پلټنو مشر د دې څرګندونې نه وروسته د میکسیم نه نورې پوښتنې پیل کړې چې د ده او د ربیکا اړیکې څنګه وې. میکس د ځوابونو لپاره هڅه کوله خو هر څومره چې ده معلومات ورکول هم هغه هومره پوښتنې هم زیاتیدې او د پولیسو په لهجه کې سختي مې احساسولې شوه. زما زړه په زوره زوره درزیدو او د میکسیم نه د هرې پوښتنې فشار ما پخپل ځان احساسوو. یو وخت مې په سترګو تیاره شوه او له خپلې چوکۍ ولویدم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه نه یم خبر چې دوي څنګه زه بهر خپل موټر ته بوتلم. زما په بې هوشۍ پلټنې وځنډول شوې. میکسیم په موټر کې راته اوبه راکړې او زما د روغتیا په اړه خواشینې و. مونږ د غرمې ډوډۍ وخوړه نو زما ساه صورت په ځاې شول. میکسیم زه د فرینک سره کور ته واستولم او هغه په لاره راته وویل چې د کشتۍ جوړونکي په بیان ښاي پلټنې وغزیږي. په کشتۍ کې د سوریو مانا دا وه چې دا یوه حادثه نه وه.

میکس چې کور ته راغلو نو خبر یې راکړو چې د پلټونکي مشر فیصله دا وه چې ربیکا د نامعلومو عواملو له کبله خپل ځان پخپله وژلې و. زما زړه ارامه او هیله مې پیدا شوه چې هرڅه به سم شي.

په بله ورځ نمر راختلې و او مونږ بهر په باغ کې کښیناستو. ژوند راته ډېر ښکلې ښکارېدو او زړه مې و چې ټوله ورځ هم هلته تیرکړو. دا د امن شیبې مې د لاسه ورکول نه غوښتې. په هغه ورځ په نږدې کلیسا کې د ربیکا د جنازې او د خښولو مراسم و او میکسیم ورته تلو. ما په زړه کې داسې احساس کوو چې زمونږ د خوشالۍ دا شیبې به لنډې وي. نه پوهیږم چې ولې؟

کله چې میکس د جنازې لپاره ولاړو نو جیک فاویل راښکاره شو. ما ورته ستړي مشي وویل خو ده اوتې بوتې پیل کړې. زه پوهه شوم چې ده ډېر شراب څښلي و او په خود نه و. ما ته یې وویل، " ته څه فکر کوې چې زه به دا معامله په اسانه پریږدم. ربیکا ځان نشو وژلې، هیچرې نه...هغه له ژوند ډکه وه او د هغې خون د یو چا په غاړه دې. بیا یې راته ګواښ وکړو چې د ربیکا د قاتل د نیولو لپاره دې به محکمې ته ځي او هر چا چې دا کار کړی و سزا به ورته ورکول کیږي.

زه نه پوهیدم چې ده څه غوښتل او ولې یې دا خبرې کولې. داسې راته ښکاریده چې دې د یو څه نه خبر و خو ما ته یې پورا خبره نه کوله.

دی هم دغسې راته لګیا و او زما تلوسه د وخت په تیرېدو زیاتېده چې میکس او فرینک دواړه له جنازې بیرته راغلل. دوي ورته په کلکه وویل چې دی دې له هغه ځایه ولاړ شي خو د ربیکا ترورزي یو کاغذ له خپل جیبه راوویستو او وې ویل چې هغه لیک ربېکا د خپلې مړینې په ورځ لیکلې و. لیک داسې و " زه یوه ډېره مهمه خبره درته کول غواړم. نن شپه له ما سره د کشتیو په هغه کورګي کې د ملاقات لپاره راشه".

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ربېکا تروړزي جيک فاويل هغه ليک په زوره ولوستو چې پکې ربيکا ورته د شپې ملاقات لپاره ويلي و. ده مونږ ټولو نه پوښتنه وکړه، " څوک چې خپل ځان وژني، آيا هغه داسې ليک ليکلې شي؟ " بيا يې ميکسيم ته وويل چې که دی وغواړي نو پوليس ته به د دی ليک حال نه وايي، خو په دې شرط چې بايد ورسره د پيسو يوه معامله وکړي. ما سوچ کوو چې يو انسان به دومره هم سپک شي چې د خپلې مړې تروړزۍ د ليک لپاره د چا نه پيسې واخلي.

د جيک وړانديز دا و چې که ميکسيم له خپله جيبه هر کال ورته درې زره پونډه ورکړي نو دې به پټه خله پاتې شي. زما په نظر دا " بليک ميل " و چې په دی ملک کې جرم دې. فرينک د هغه په خبرو خواشينې و او ميکسيم ته يې وويل چې د ده خبره به وومنو او يو څه پيسې به ورته ورکړو. خو ميکسيم انکار وکړو ځکه هغه يو بل جرم ته لاس نشو اچولې. هم هغه وخت يې ډګر مند جوليان ته ټيليفون وکړو چې راشي او دا ستونزه دې هم هغه شيبه غوڅه کړي. جيک فاويل په دې هيڅ وېره ښکاره نکړه او د يو داسې کس په څېر راسره کښېناستو څوک چې په ځان ډېر باور لري.

کله چې جوليان راغلو نو جيک په زوره زوره خاندل او ورته يې وويل چې ميکسيم د ربيکا قاتل و او سمدلاسه دې ګرفتار کړی شي. جوليان ترې پوښتنه وکړه چې ده سره څه ثبوت و، نو جيک وويل، " ربيکا زما معشوقه وه او مونږ د واده پلان جوړ کړي و. کله چې ميکسيم له دې خبر شو نو په قهر يې خپله ښځه ووژله. هغه د ربېکا ليکلې ليک ورته ښکاره کړو نو ميکسيم جوليان ته وويل، " هم د دې ليک په بدل کې جيک له ما درې زره پونډه د کال غواړي."

جيک فاويل هم هغسې د شرابو په نشه کې اوتې بوتې ويلې نو ځکه ډګر مند د ده په خبرو باور نشو کولې. هغه د فاويل نه غوښتنه وکړه چې د ده د تورونو تر شا ورسره څه ثبوت يا د شاهدي لپاره څوک موجود و او که نه؟ که داسې نه و نو د ده خبرې بې اعتباره وې. فاويل يو څو شيبې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چرت وهلو او بيا يې وويل، يو کس چې "بين" نوميږي او مجذوب دې د ساحل سره نږدې اوسيږي. هغه نه دې پوښتنه وشي.
زما زړه په زوره ودرزېدو او د بين خبره راته رایاده شوه، چې د یوې لوړې میرمنې پوښتنه یې رانه کوله او دا چې هغه به بیرته خو نه راځي؟
ما سره دا وېره پيدا شوه چې هسې نه ده د ربيکا قتل پخپلو سترګو ليدلي وي او هسې نه چې اوس جوليان ته حال ووای. ممکن د ټولو پیښو د سپیناوي لپاره د بين خبرې په محکمه کې وکارول شي.
کله چې بين راغلو نو ده خپله خولۍ په لاس کې کلکه نيولې وه او زما پرې زړه ووسو. کمبخت نه پوښتنې پيل شوې خو ده په ژړغونې غږ یوه خبره بيا بيا کوله چې ما به " پاګل خانې " ته خو نه ليږئ. ده ته ډاډ ورکړې شو نو وې ويل چې ده هيڅ نه و ليدلي او نه يې چرې فاويل پخوا ليدلې و.
ډګرمند جوليان چې بين ته د تلو اجازه ورکړه نو فاويل ته يې مخ واړوو او ورته يې وويل، " ته دا هم نشې ثابتولې چې ته د ربيکا عاشق وې" د دې خبرې په اوريدو فاويل يوه ناخواله خندا وکړه او وې ويل، " ښه. ته فکر کوې چې زه دا نشم ثابتولې؟ نو بيا ميرمن ډينور راوغواړئ."
کله چې ميرمن ډينور راغله نو د جوليان د پوښتنې په ځواب کی یې وويل، " هو ...دا ريښتيا و چې ربيکا د فاويل سره اړيکې لرلې، خو هغې د ده پرواه نه ساتله، د هغې لپاره مينه او جنسي اړيکې يوه لوبه وه، تشه لوبه..."
هغې دا خبره څو وارې تکرار کړه او اخر کی یې غږ دومره لوړ شو چې ما فکر کوو، دا به ليونۍ شي. ډګر مند جوليان په خبروخبرو کې له هغې نور معلومات وغوښتل او پوښتنه يې وکړه چې د هغې مشرې د ځان وژنې لپاره څه دليل لرلو؟
ميرمن ډينور دا خبره په کلکه رد کړه چې ګني ربېکا به پخپل ځان وژلې و. هغې وويل چې د ربېکا د ورځې د پروګرامونو يوه ډايري تر اوسه ورسره وه. په دې کې ليکلي دي چې دا د خپلې مړينې په ورځ په لندن کی کومو ځايونو ته تللې وه. د جوليان په امر هغه کتابګوټې راوړل شو او په دې کی هغه ورځ په نښه شوې وه چې ربېکا به په لندن کې د بيکر نومې يو سړي سره ليدل. دی يو ډاکټر و. نساي ډاکټر.
د دی نوي معلوماتو نه وروسته جوليان فېصله وکړه چې بې له ميرمن ډينورنه نور ټول به سبا ته لندن ته ورځو او هلته به د ډاکټر بېکر سره خبرې کيږي. په هغه شپه زه او مېکسيم ډېر نارمه و او داسې راته ايسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې سبا به هر څه په ډاګه شي . ډاکټر به ارو مرو دا شاهدي ورکړي چې د ربيکا په نس کې ماشوم و. په دی ثبوت به پوليس پوه شي چې ميکسيم د حسد او د ناموس لپاره په قهرخپله ښځه وژلې وه. هم دا حقيقت و او ښاي ده هم داسې کړي و.
مونږ کرئ شپه داسې تيره کړه لکه چې دواړو يوه لويه ګناه کړې وي.
په بل سهار وختي په موټر کې لندن ته روان شو. مونږ سره فرينک او فاويل چې اوس يې نشه کوزه شوې وه مله و. د يو اوږد سفر نه وروسته مونږ په لندن کې د ډاکټر بيکر ځاې پيدا کړو چې ډګر مند جوليان هم ورته تللې و. ډاکټر د خپلو مريضانو په اړه په يو رجسټر کې نومونه ليکلي و. خو هلته د ميرمن ربيکا ډا ونټر نوم نه و. ميکسيم هغه ډاکټر ته د ربيکا کړه وړه وښودل نو ورته رایاد شول چې هغې ښځې په يو بل نوم ورته ځان پيژندلې و.
په رجسټر کی د ربيکا نوم "ميرمن ډينور" ليکلي و. کله چې دا ثابته شوه چې هلته د ميرمن ډينور نوم په اصل کې ربېکا وه نو جوليان له ډاکټر وپوښتل چې د هغې څه مرض و؟ ډاکټر څو راپوروڼه وکتل او بيا يې وويل، " د هغې مرض لاعلاجه و، يو ډول سرطان يې لرلو چې عمليات يې ممکن نه و. هغې رانه غوښتنه کړې وه چې ورته د تشخيص په اړه ريښتيا ووايم. ما هم دغسې وکړل او دې ته مې خپل تشخيص څرګند کړو. د دې مرض داسې حد ته رسيدلې و چې زما په اند دا به يو څو مياشتې نوره ژوندئ پاتې وې." د ډاکټربېکر نه پوښتنه وشوه چې داسې امکان و چې ربيکا د ماشوم سره وه نو ده وويل، " د دې ميرمنې په " بچه دانئ " کې نقص و او د ماشوم د زيږولو جوګه نه وه".
د دې معلوماتو نه وروسته د ډګر مند جوليان له نظره ستونزه حل وه او هغه دا چې ربيکا د ځان وژنې لپاره يو دليل لرلو. خو ده مونږ دواړو ته مشوره ورکړه چې د اوس لپاره دې له انګلستان ولاړ شو او په يو اروپاي ملک کې څه وخت تير کړو، تر څو چې د خلکو او د خبرياﻻنو نه دا هر څه هېر شي. فاويل د ډاکټر بېکر په خبرو ډېر وارخطا ښکاريدو او د هغه ځاې نه د وتلو پر وخت يې له ډاکټر پوښتنه وکړه چې د سرطان مرض د يو نه بل ته لګي او که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ټولې اندېښنې د اوس لپاره ختمې وې او زه کور ته د تلو لپاره د ميکسيم سره په موټر کې کښيناستم. په لاره کې راباندې تياره شوه او مونږ د دمې لپاره په يو هوټل کې ايسار شو.
د هوټل په مېز مونږ يو بل ته وموسېدو ، د ډوډۍ لپاره مو فرمايش ورکړو، يوه او بله خبره مو کوله. خو ما ځان ته وويل چې زه هغه څوک نه يم چې پينځه دقيقې وړاندې وم. هغه څوک وروسته پاته شول. زه يوه بله ښځه يم، د ډېر عمر او د پوهې لرونکې ښځه....
ميکسيم له هغه هوټل مينډرلې ته ټيليفون وکړو چې د خپل راتګ خبر بټلر فرت ته ورکړي. هغه ورته وويل چې د ميرمن ډينوردرک نه و. ميکسيم د دې خبرې په اورېدو ناارامه شو او راته يې وويل چې د ډوډۍ نه وروسته په هوټل کې شپه نه کوو اوولاړ به شو چې تر سهاره کور ته ځان ورسوو.
زه سخته ستړې وم او ميکسيم راته وويل، چې شاته په سيټ دې ويده شم. زما سترګې ورغلې او خوب مې ليدو چې زه د يوې هندارې مخ ته ولاړه وم خو هلته مې د خپل ځان پر ځاې ربيکا ليدله. زه دومره غم ژنه شم چې راويښه شوم او ميکس ته مې وويل چې زه به ده سره په وړاندې سيټ کښېنم. بيا پاتې ټول سفر مې د هغه سره په خبرو تېر کړو.
د مينډرلې لاره زمونږ په وړاندې وه. ما د ميکسيم په اوږه سر ايښې و او اسمان ته مې کتل چې سپوږمۍ پکې نه وه. يو وخت مې داسې فکر وکړو چې مخامخ ليرې په افق کې د لمر نارنجي رڼا خپره وه. ما ميکس ته هغه رڼا ښکاره کړه نو راته يې وويل، " مونږ د لويديځ خوا ته روان يو" زه حيرانه شوم چې د غرونو نه وراخوا په لويديځ کې دا د څه شي رڼا وه.
ميکسيم راته وويل، " دا د مينډرلې رڼا ده، هلته اور بل دې" څومره چې مونږ غرونو ته نږدې کيدو هغه رڼا ورسره زياتيده. موټر د يو غونډۍ د پاسه وختلو نو ښکته د سمندر پر غاړه مې مينډرلې وليدلو چې د اور لمبې ترې راپورته کيدې. زمونږ په سر اسمان تک تور نه و. داسې و لکه چې د وينې سور رنګ پکې ګډ و. د سمندر د لوري نه هوا له ځانه سره مالګينه شګه او د مينډرلې ايرې زمونږ په لور را بادولې.
ربيکا ته پټ من ميرمن ډينور لکه چې نور د خپلې اتلې او بادارې د پټ ژوند په ډاګه کيدل نه غوښته. هغه وخت چې ټول په مينډرلې کې ويده و، هغې اور بل کړې و. ښاي په دې کار يې له مونږ دواړو بدل اخيستې و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه کور چې ربیکا پکې په ډېر شان او شوکت ژوند کړې و په بل چا یې پیرزو نه و.
اوس یوه خبره یقیني ده چې مونږ بیرته نشو تلې. تیر وختونه اوس هم مونږ ته نږدې دي. هغه څه چې مونږ دواړو د هېرولو هڅه کوله او په شا مو پریښي دي، بیا یو وارې بیا راته مخې ته ودرېږي. د دی له کبله مونږ د ویرې احساس لرو او ورسره نارامه یو. د دی نا معقول وېرې سره مونږ ډېر وخت لاس او گریوان و. خو اوس د خداې په فضل د هغه حالت نه راووتلو. په راتلونکې کې خبر نه یو چې هغه به کوم عوامل وي چې د پخوا په شان هغه وېرې بیا زمونږ مله شي.
زه خوشاله یم چې د لومړۍ میني تبه د انسان یو وارې کیږي. شاعران هر څه چې واي، خو زه د لومړۍ میني تبه یو پېښې گڼم. دا هغه د ځوانۍ ورځې وي چې مونږ ډېره حوصله نه لرو. له هر شي وېره لرو، هیڅ بې هیڅه وېرېږو. دومره په اسانه خفه شو او په لومړي خنډ کې راغورځو.
نن د پاخه عمر په درشل کې مې ځان د تجربې په پوښ کې تاو کړې دې. د هرې ورځې واړه غمونه لکه د ازغو راته نشتر شي خو زه یې پرواه نه کووم او ژر رانه هیر شي.

پاې

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library